

Barfod ønsker at diskutere tidligere lovprogrammer, så vil jeg anbefale, at der bliver stillet et spørgsmål til mig, så vil jeg meget gerne redegøre for det ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstår ministerens reaktion på vores forslag sådan, at regeringen på indeværende tidspunkt ikke ser, at det er fornuftigt at lave love, som vi har beskrevet eventuelt kunne være udgangspunkt for en konklusion, men jeg forstår også ministeren på den måde, at når man nedsætter sådan et udvalg, så kigger man på det med åbent sind, og så kan det vise sig, at det, der kommer ud af det i sidste ende, er det, som ministeren på indeværende tidspunkt siger burde være konklusionen lige nu, det kan også være, det er det, som jeg har som forestilling, men at alle parter overlader det til de kloge mennesker at give deres vurdering, og så træffer vi selvfølgelig politisk beslutning i sidste ende. Men vi ved i dag ikke, hvilken konklusion vi drager om et år, halvandet år.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

I Johannes V. Jensens land er vi jo alle sammen i besiddelse af tvivlens nådegave, og heldigvis for det. Jeg synes faktisk, at det også fremgår meget klart af SF's to beslutningsforslag, at man anfører, at der måske er en mulighed, men heller ikke SF lægger sig fast på, at det her måske hundrede procent er den allerbedste løsning på nogle af de problemstillinger, der bliver rejst, men man angiver nogle løsningsforslag, som muligvis kunne komme på tale.

Kl. 14.55

Naturligvis vil det udvalg, der bliver nedsat, ikke være bundet til at arbejde for den ene eller den anden givne løsning. Jeg har fuld tiltro til, at det vil udvalget selv komme frem med, herunder også de løsningsmodeller, som mest målrettet tager fat på at løse de problemer, som SF's beslutningsforslag nr. B 39 og B 40 lægger op til.

Så det er fuldstændig korrekt, at vi ikke på forhånd har udelukket nogen løsninger fra at være mulige. Det, jeg blot anfører, er, at jeg i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt tror, at de forslag, som beslutningsforslaget peger på, måske er de forslag, der vil være mest virksomme.

Formanden:

Så begynder vi på ordførerrækken, og da B 39 og B 40 behandles sammen, er der dobbelt tale-tid, dvs. 10 minutter.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi er godt tilfredse med, at ministeren vil sørge for, at tankerne i disse to forslag bliver underkastet en sagkyndig drøftelse i Jens Peter Christensens udvalg – dermed behøver den politiske debat jo ikke at forstumme – vi er også godt tilfredse med det af den grund, at så behøver vi jo ikke at sige, om vi stemmer for eller imod i dag, for en sådan sort-hvid-holdning mener jeg vil være synd for de mange væsentlige tanker, som er fremført i disse forslag.

Når man ser hr. Aage Frandsen som pennefører i et retsudvalgsforslag, kan man godt være nogenlunde sikker på, at så har det nok på en eller anden måde med demokratiet at gøre.

Sådan anskuer vi også de to forslag her. Det er faktisk et meget væsentligt element i demokratiet, de i virkeligheden kredser rundt om, nemlig den demokratiske kontrol. Til syvende og sidst har vi jo ytringsfriheden af hensyn til den demokratiske kontrol, og det samme er vel også meningen med den meddelelse, som man kommer med forslag om her.

Det, som jeg jo også har korresponderet i dagspressen med fru Anne Baastrup om med hensyn til forslagene, specielt det første, er, at der er mange ting, som selvfølgelig kræver en meget nøjere drøftelse. Der er anført forskellige elementer i bemærkningerne, men der stilles flere spørgsmål end svar. Det gør så heller ikke noget, for så kan vi jo også politisk drøfte videre.

Men i virkeligheden bærer bemærkningerne jo sådan lidt præg af, at man for så vidt ikke rigtigt kan pege på nogen nye regler, for reglerne er der, men man er ikke rigtig tilfreds; man har altså nogle vanskeligheder, og dem forstår jeg godt, og dem deler jeg egentlig også.

Man taler om en meddelelse, der skulle omhandle retten til at nærmest angive, når der er tale om uredelighed i den offentlige forvaltning eller åbenbart misbrug af offentlige midler. Det vil jo typisk være en politisag, hvor man kan anmelde til politiet, men det er klart, at der kommer jo så også synspunkterne i forslaget om ytringsfriheden frem, for vi har ytringsfrihed i Danmark, men hvad er den værd, hvis man ikke tør bruge den – det er jo tit det, det handler om for offentligt ansatte – for så mister man måske